

Predmet: *Bogdanovci*

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 3/14

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142, st. 1 KZ SRJ

Okrivljeni: Boško Soldatović

Glavni pretres: 02.06.2020.

Ispitivanje svedoka Dušana Vukajlovića

Svedok optužbe Dušan Vukajlović ostao je u svemu pri iskazu koji je dao pred TRZ 28. maja 2013. godine. Naveo je da je 4. novembra 1991. godine u Valjevu mobilisan u vojnu policiju 2. proleterske gardijske mehanizovane brigade, čiji je komandant bio Dušan Lončar. Došli su u Hrvatsku 8. novembra 1991. godine, na područje sela Petrovci. Sutradan im je rečeno da se sprema napad na selo Bogdanovce, koje je bilo strateški važno mesto. Rečeno im je da će selo biti branjeno i da je cilj njegovog zauzimanja presecanje snabdevanja Vukovara. Napad je počeo 10. novembra 1991. godine, oko osam časova. U Bogdanovce je ušao u borbenom vozilu, u kojem se, pored njega, nalazilo još desetak vojnika, od kojih se seća komandira Belog, koji je tada i poginuo, zatim nekog Šilje i Vladana Veselinovića iz Šapca. Tog dana su došli do centra sela, gde su i ostali tokom noći. Sutradan, 11. novembra 1991. godine, skupili su se u centru sela kod jedne zgrade koja je svedoku ličila na Mesnu kancelariju, koja se nalazila na raskrsnici puteva za Bršadin i Petrovce. Dobili su zadatak da obilaze kuće i vrše proveru da li u istima još uvek ima neprijateljskih vojnika, a neko je zatražio da se civili dovedu u centar sela, kako se ne bi ugrožavali pri eventualnim vojnim akcijama. Između 10 i 11 časova doveli su jednu grupu civila u kojoj je bilo sedam do devet ljudi, pretežno starijih – više muškaraca nego žena. Bio je potpuno siguran da se radi o civilima, što je zaključio po njihovoj odeći i ponašanju. Naime, oni su bili mirni i bez ikakvog znaka negodovanja prihvatili su da idu u centar sela. Jedan od civila, Albanac, što je zaključio po njegovom govoru, nosio je košulju hrvatske policije, ali je govorio da je košulja od njegovog sina. Civili su u grupi bili kraj Mesne kancelarije, bili su u svedokovom vidnom polju, nekako polulevo, bio je udaljen od njih desetak metara. Čuo je repetiranje oružja i odmah je usledila rafalna paljba. Prvo je video gomilu ljudi koja se tetura i pada, a zatim i čoveka koji je imao automatsku pušku – video je osobu koja je pucala u civile. Ta osoba nije bila u klasičnoj uniformi, nosila je neku smeđu jaknu, i bila je stara oko 30 godina. Tog dana ga više nije video.

U vreme ovog događaja u blizini zgrade bilo je oko pedesetak vojnika, jer su čekali da im dođe smena i da se vrate u Petrovce. Među njima su bili i vojnici Miodrag Marković i Lazar Aleksić. Pitao je tada šta se desilo, pa mu je neko od vojnika rekao da je ta osoba koja je pucala na civile „Sole“. O tome se pričalo među vojskom. Neposredno nakon pucnjave, civilima niko nije prilazio, niti je bilo neke reakcije po pitanju intervencije prema počiniocu. Sledeći put je osobu koja je pucala na civile sreo nakon par dana, u četi vojne policije. Neko iz čete je rekao svedoku da se on preziva Soldatović. Video ga je ponovo u jednoj akciji 18. novembra 1991. godine, kada je vojna policija išla u pretragu terena. Za njegovo prezime je čuo i u mestu Jankovci, na sastanku pripadnika vojne policije. Govorilo se da je Soldatović ludo hrabar, ali i problematičan. Na Soldatovićevo ponašanje u Bogdanovcima ukazano je potporučniku Markoviću. Svedok je isključio mogućnost da je na civile pucala neka druga osoba, a ne optuženi.

Svedoku je pokazan foto-album „Bogdanovci“, u kojem se nalaze fotografije šest mladih muškaraca, među kojima je i fotografija optuženog iz perioda najbližeg kritičnom događaju, pa je svedok naveo da se dvoumi između lica na fotografijama broj 3 i 4, ali da je optuženi pre osoba na fotografiji broj 4. Uvidom u identifikacione podatke osoba na fotografijama, utvrđuje se da je optuženi osoba na fotografiji broj 4.

Svedoku je pokazan i drugi album sa fotografijama, sačinjen u mesecu maju 2013. godine, pa je svedok naveo da je optuženi osoba na fotografiji broj 2. Uvidom u identifikacione podatke osoba na fotografijama, utvrđuje se da je optuženi osoba na fotografiji broj 2.

Ispitivanje svedoka Lazara Aleksića

Svedok optužbe Lazar Aleksić ostao je u svemu pri iskazu koji je dao pred TRZ 4. juna 2013. godine. Objasnio je da je mobilisan u JNA 8. novembra 1991. godine, kada se javio u kasarnu u Valjevu, odakle je prebačen u Hrvatsku, u selo Petrovce. Tu se priključio četi vojne policije pri Valjevskoj brigadi. U jutarnjim časovima 10. novembra 1991. godine njegova jedinica je učestvovala u napadu na selo Bogdanovce. Borbe su se vodile čitav dan, tako da su u Bogdanovcima proveli i noć. Sledećeg jutra nije više bilo borbi, pa su meštani Bogdanovaca počeli da izlaze iz svojih kuća, a vojnici su vršili njihovo privođenje. Njih su privodili u zgradu Mesne kancelarije. Čuo je da optuženi, u prostorijama koje su se nalazile na spratu Mesne kancelarije, više na civile – pitao ih je koliko vojnika ima u selu i pretio im je da će ih ubiti. Optuženi je izveo jednu grupu civila iz zgrade. U toj grupi bilo je i žena – jedna od njih je bila mlađa, a uočio je i jednog veoma niskog muškarca. Imao je osećaj da će se „dogoditi to što se dogodilo“, pa je okrenuo glavu na drugu stranu, jer nije želeo da tu sliku nosi u sećanju. U tom trenutku, u blizini optuženog nije bilo drugih vojnika. Čuo je da optuženi naređuje civilima da idu u jedan ugao i da kleknu, a zatim je čuo rafal. U tom trenutku svedok je bio udaljen od civila oko desetak metara. U vreme ovog događaja u neposrednoj blizini nalazio se Dušan Vukajlović. Nakon pucnjave, svedok se odmah udaljio. Kasnije je istog dana došla smena, pa su se vratili u Petrovce. O tom događaju je kasnije pričala vojska – pričalo se da je civile u Bogdanovcima ubio optuženi. Nikoga drugog nisu spominjali kao izvršioca. U njihovoj jedinici nije bilo drugih vojnika po imenu Boško.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 2. jul 2020. godine, sa početkom u 9:30 časova.